

24/2
STRAGE

212
STRAGE

ALBERT BONNIERS FÖRLAG

Till Bianca

INNEHÅLL

Sången om Fredrik Strage – förord av Thomas Seltzer	11	Folklig tv-underhållning	60
		Atombomb	61
		It-girl	63
Britneys parfym	13	Bebisar och Kraftwerk	64
Djuriska metalsångare	14	Johnny Ramone	66
Stockholmsnatt	16	Skratt och självmordsbombare	68
Barnkörer	17	Ondskan	70
Beate Bartel	19	Läsplattor	71
Den otäckaste julfilmen	20	Nazireggae	73
Sittdans	22	Headbangande	74
Försenade gig	23	Färdigsliten rock	76
Sensualiseringen av det offentliga rummet	25	Björk	77
Irma Bunt	27	Självbetitlade skivor	79
Bebisrock	28	Bättre i Berlin	80
Intelligens	30	Kaffe	82
Dolly Parton	32	RIP Hultsfredsfestivalen	83
Absolut svensk	33	Ninjor	85
Jim Steinman	35	Skinny Puppy	87
Filmfobier	36	Bristfällig bildesign	88
Ingen sätter Baby i ett hörn	38	Jag blir Sverigedemokrat	90
Dumma trummisar	39	Häxhouse	91
Terrormode	41	Present till Jimmie Åkesson	93
Brev till Gud om The Game	43	Actionfigurer	94
Bruten engelska	44	Den mänskliga tusenfotingen	96
JVVF (Jag Vill Vara Farlig)	46	Brev till en död vän	98
Medelklass	47	Mord och musik	99
Nollställda serier	49	Sjukjournal: Fredrik Strage	101
Bandtröjor	51	Årets bästa skivor	102
En överdos rockhistoria	52	Best Western Hotel Himlen	104
Skogsmulle	54	Julmat	106
Förortsromantik	55	Nazister på månen	108
No homo	57	På spåret	109
Kents poesi	58	PJ Harveys krig	111
		Filmturism	112

Tatueringar	114	Döden i Gnarp	177
Meditation i skivaffären	115	George & Robyn	178
Blodfobi	117	Chauvinistiska artister	180
Smurfarna	118	Disfear-Jannes jacka	182
Alan Wilder	120	Bodyruset	183
FredrikStrage-syndromet	121	Loreen	185
Kungafamiljen	123	Bondklubben	187
Jag är en dront	124	Sjöpunk	188
Dudendomen	126	Dub	190
Dj för verklighetens folk	127	Korv	192
Trugande tanter	129	Upprepad konsumtion	193
På vischan	130	40	195
Nooo!	132	Zombieromantik	197
Ovan regnbågen	133	Levande dj	198
Posör	135	Försvarets kulturförakt	200
Oh wow oh wow oh wow	137	Afrogermanofili	202
Technomässan	138	South Park-abstinens	203
Fet hiphop	140	Gudar & superhjältar	205
Den farliga färgen	142	Jag missade Daft Punk	206
Vuxenpoäng	143	Justin Bieber på	
Rädda Debaser	145	Anne Frank-museet	208
Jewhag	146	Påhittade band	210
Lana Del Rey	148	Starstruck av Stina	211
Kopimismen	149	Byggare Bo	213
The wicker man	151	Festivaldöden	215
Särskrivningar	153	Techno och tentakel-porr i	
L-U-V Madonna	154	Kreuzberg	216
Enhörningar	156	Brev till Jesus	
Droppet	158	på Twitter	218
Ordvitsar	159	Pappor i helvetet	220
Worldstar, baby!	161	Lågt hängande gitarr	222
Vinylfetischism	162	Mångudinnan	223
Höj volymen!	164	Fett	225
Zebra Katz	166	Stjärnsjukdomar och känt kött	227
Rockmuseum	167	Miley Cyrus twerkar	228
Förväntningar	169	Brev till Gud om Watain	230
The Beatles	171	Släggsex	232
Nordpolens påle	172	Söta mördare	233
Kött	174	Stjärnor utan utstrålning	235
Sexuellt problembeteende	175	Boogie	237

Varning för ekorrar	238	Vad Meat Loaf inte gör	
Vi-Fi (vidskeplig Hi-Fi)	240	för kärlek	301
John Wayne	242	Bengaler (att toucha Gud)	303
Yung Leans genialiska		Youtubefest	305
dumhet	243	9-11-hjälten som inte var där	306
Att dö ensam	245	Politiskt korrekt porr	308
Lee Hazlewood	247	FW Murnaus huvud	310
Hornstull-Brooklyn-Narnia	248	Klockan	312
Brev till Florian Schneider	250	Den ultimata sockerchocken	313
Kittlade tårkanaler	252	Satan & Tomas Ledin	315
Italodisco	253	Stjärnskådning med	
Dvd	255	Lana Del Rey	317
Spela Shoreline	256	Ringsignaler	319
Gangsterrap & glitternagellack	258	Kite på Cosmonova	320
StragBot	260	Konstruerad glamour	322
Madonna & Polarpriset	262	Horrorcore	324
Kurt Cobains död	263	Molly lämnar Dolly Style	326
Jag blir kristdemokrat	265	Skivjakt i Mall of Scandinavia	328
HR Giger & Biomech-Cornelia	267	Laibach i Nordkorea	329
Tappad plånbok	268	Sjukt sextigt	331
Vantasvart	270	Jag – en hamster	333
Tandläkare = dårar, sadister &		Liberal nekrofil	334
ockrare	272	Hiphopidolen Donald Trump	336
Tryckare	274	Brev från E-Tuna Bygg &	
Bra rens	275	Bunker AB	338
Jihadpop	277	Snobbism	340
Ryssen kommer	279	GAH!	341
Hälsogoth	281	Klick-Gretas mentolcigg	343
Den vita lögnen	282	Decemberbarn	345
Kulturellt approprierad		Videokväll med Freddie	
nazism	284	Wadling	346
Garagehousens glansdagar	286	Kulturellt approprierat knark	348
42	288	Marilyn Mansons dalande	
The Maulers tårar	289	stjärna	350
Bortskämda artister	291	Tandfen	352
Hummer i en gungstol	293	Spring efter grötvatten	353
Nedladdningsnostalgi	294	Jag bryr mig inte om Depeche	
Skivfödelsedagar	296	Mode	355
Dolly Style	298	Getmannen	357
Strage & Strange	299	Leila K	358

Moshpit på Bodyfest	360	Heja AIK	392
Pete Burns – unik freak	362	Spela nåt man kan heila till	394
Min historielärare	363	Jayne Mansfield &	
Sunköl	365	Anton LaVey	396
Jimmieland	367	Tomhet i Trollhättan	398
2016 ringer 1996 om Kent	369	Turist i Barcelona	399
Synthwave vs fashwave	371	Ett jävla ägg	401
Luftgitarsträngar	372	Nazisterna måste knarka	403
2002	374	Jindermannen	404
Ozymandiasmelankoli	376	George & hjärtat	406
Jag är Sverige	377	Henrik Berggren &	
Henrik Berggrens återkomst	379	Luke Skywalker	408
Peter Springares skinnjacka	381	Julafton med	
Låtsas gilla	382	Pelle Svanslös	410
Skivaffärsdagen	384		
Facebook läser tankar	386	242 bästa låtarna 2005–2017	412
Att inte få gå på Depeche Mode	387	Intervju med Fredrik Strage	
Depeche-Andreas träffar		av Fredrik Strage	417
Depeche Mode	389	Namnregister	425
Stjärnor som det går sådär för	391		

SÅNGEN OM FREDRIK STRAGE

Frank Zappa tyckte inte om musikjournalistik och sa därför en gång ”att skriva om musik är som att dansa till arkitektur”. Jag misstänker att Zappa hade en så kallad essentialistisk världsbild, där musik är natur – något som bara finns där, en urkraft precis som vind eller sol – medan skrivandet är kultur, det vill säga skapat och konstruerat av människan, med allt vad det innebär av fejk och dårskap.

Men vad händer när det skrivna är bättre än musiken? Enter Fredrik Strage. För att läsa det Fredrik Strage skriver om musik ÄR ofta bättre än att höra musiken han skriver om. Musik anses ofta vara mer sublimt och större än språket, men Strage klarar att knäcka det paradigmet och med hjälp av språket göra musiken till något större än vad den är från början. Han tillför en ny dimension genom att närmast kuratera lyssnarupplevelsen: han förmedlar genom att förklara och kontextualisera. Men han gör mer än det. Det är som om han i sina texter skapar sin egen musik genom att sampla musiken han skriver om och lägga egna gitarr- och synthriff och ny sång ovanpå den. Strage är rätt och slätt en meta-singer/songwriter. Och hans metasånger handlar i stort sett om en sak, nämligen vilken roll musiken spelar i vardagen, i den mosaik som skapas av alla våra små liv.

Men hur är det med Fredrik Strages eget liv? Hur låter den sången? Hans biologiska mor var hårdrockare och hans biologiska far var synthare. Deras kärlek var omöjlig under det hårda kriget mellan synthare och hårdrockare på 80-talet och som spädbarn sattes Fredrik därför på trappan till Pet Sounds på Södermalm, där han växte upp helt isolerad i den mörka tvättstugan. Det är därför han är så blek och dysfunktionell. Nu bor han på ett hem för multi-handikappade i Bromma. Han kan varken läsa eller skriva, utan dikterar sina texter för vårdarna. Han är också gravt hörselskadad (han har faktiskt aldrig hört musik), så när han ska recensera skivor måste vårdarna först beskriva musiken för honom med hjälp av teckenspråk, eurytmi och väldigt kraftig, ibland våldsamt fysisk beröring.

Och det funkar. Visst funkar det. Ingen som läser den här boken med Strages 242 bästa krönikor kommer att tycka något annat. Inom den svenska socialdemokratin ses Strages karriär därför som en av folkhemmets största

framgångssagor. Och därför är sången om Fredrik Strage en segersång. Om den vore musik skulle jag tippa att den skulle låta som en Morrissey-låt. Tyvärr inte Steven Morrissey, utan Keith Morrissey, en brittisk kompositör som skriver låtar till stora idrottsevenemang. Hans musik låter som om Coldplay skulle spelas av fascister, och heter sådant som "Win the medal", "Win win win" och "Proud victors". Sångerna har inga texter, och det är en paradox att sången om Fredrik Strage är instrumental. LOL!

Thomas Seltzer
Basist, Turbonegro
Trondheim, Norge

BRITNEYS PARFYM

"Vanilj- och jasminblandningen är sötslibbig som glasyren på en donut. Mer fjortis än flärd."

18/MAR/2005 Ingen som sett "Fucking Åmål" köper en popstjärneparfym. I den mest ångestframkallande scenen fyller Agnes år och hennes mamma ordnar kalas. Den enda personen som vill komma är rullstolsburna Viktoria. Hon ger sin present till Agnes som öppnar den och hittar Dateparfymen "Robyn". "Det kanske är lite löjligt med Robyn", ursäktar sig Viktoria. "Men jag tycker att den luktar jättegott." "Jaså, har hon en egen parfym?" säger Agnes mamma. "Det var väl fint", säger pappan. Agnes får ett utbrott, kallar Viktoria "CP-skadad idiot som lyssnar på Backstreet Boys" och skickar hem henne och parfymen.

Scenen riskerar att upprepa sig på åtskilliga födelsedagar den närmsta tiden, fast med Britney Spears parfym "Curious" i huvudrollen. Den massiva PR-kampanjen – Elizabeth Arden marknadsför den så hårt att Britneys senaste album framstår som en obskyr indieutgåva – lär skapa ett begär efter den turkosa flaskan med röda glashjärtan runt korken och gammaldags appliceringspuff. Reklamfilmen är också roligare, eller i alla fall knasigare, än det mesta Britney presterat. Hon befinner sig på ett hotell, i rummet intill bor en man, och när de känner varandras dofter får de hallucinationer. Bilder blixtrar förbi av åska, blommor, Barbiedockor, insidan av en filmprojektor, "stör ej"-skylten på dörren till ett hotellrum, nakna ben som slingrar sig runt varandra och en rodeokille som kastas av en tjur. Tyvärr påminner doften inte det minsta om frustande nötkreatur. Vanilj- och jasminblandningen är sötslibbig som glasyren på en donut och för tankarna till Britney Spears tidiga karriär. Mer fjortis än flärd, alltså, lite som att snorta Max Martin.

Stjärnor med egna parfymer är förstas inget nytt. På Ebay vimlar det av antika flaskor för den som vill dofta som Cher och Liz Taylor. Och hur spännande är inte en sexton år gammal eau de toilette med namnet "Mystique de Michael Jackson"? Kändisparfymerna har ökat explosionsartat de senaste åren. Nu kan vi uppleva bland andra Jennifer Lopez, Paris Hilton, Celine Dion, Beyoncé Knowles, Donald Trump och Jessica Simpson med näsan (den sistnämnda gör till och med ätbara aromer under namnet "Dessert"). Nyligen

skrev gitarrguden Carlos Santana ett kontrakt med kosmetikföretaget Victory International för att skapa sina egna beautyprodukter. Sjunkande skivförsäljning kanske leder till att fler och fler artister hamnar i badrumsskåpet i stället för stereon? Hittills finns ju inga fildelningsprogram ens för deodorant.

Innan vi utnämner parfym till den nya rocken måste dock dofterna anpassas till musiken. Om lukten baseras på artisten borde vi kunna få fram storsäljare som Ramones (lim), 50 Cent (krut), Moneybrother (secondhandkavaj) och R Kelly (kiss). Robyn lär i alla fall inte behöva kränga Dateparfym igen. Hennes nya singel "Be mine" är så sinnessjukt bra att ingen doft i världen kan göra den rättvisa.

FOTNOT Britney Spears-parfymer "Curious" luktade sådär men 2013 blev doft temat för en av hennes allra bästa låtar: "Perfume", en powerballad om svartsjuka där Britney markerar sitt revir genom att gnida sig mot sin man, så att hans älskarinna ska fatta vem som äger honom.

DJURISKA METALSÅNGARE

"Ett problem med de djur som tidigare gjort skivor – främst delfiner och valar – är att de är hippies."

3/JUN/2005 När Ali G träffade en zoolog föreslog han att vi skulle ge alla djur ett ultimatum: "Either do something useful or piss off." Det är lätt att förstå hans irritation, de flesta djur sitter ju bara och stirrar, men nu börjar några av dem att slå sig fram i musikbranschen. Nej, jag tänker inte på Crazy Frog, mobilsignalsgrodan som toppar Englandslistan. De mest kreativa animaliska artisterna är verksamma inom olika sorters extrem metal.

Amerikanska Caninus bildades efter att ha hört många dåliga metalband som försökte låta som djur. "Vi vill ge folk den ÄKTA varan", säger de i senaste numret av Vice. "Riktiga omänskliga morranden. Inte skrik från nån kille som bor i sin morsas källare och är förbannad eftersom han saknar bredband." Caninus har därför två pitbullhundar som vokalister: Budgie och Basil. De skäller och ylar medan Caninus tre mänskliga medlemmar spelar

grindcore, en väldigt brutal stil. För att få fram de riktigt arga lätena använder bandet sig av dörrklockor, som får Budgie och Basil att reagera lika hysteriskt som de flesta hundar. Många har anklagat Caninus för djurplågeri. En missriktad kritik med tanke på att de är veganer och uppmuntrar sina fans att ta hand om övergivna hundar i stället för att köpa valpar från zooaffären. De spelar också i det djurrättsaktivistiska hardcorebandet Most Precious Blood från New York. Budgie och Basil räddades från hundfångaren bara några dagar innan de skulle avlivas. I musiken uttrycker de, enligt Caninus, frustration över hur pitbullhundar demoniseras i massmedierna.

Man kan tycka att djurvokalister är en fjäntig gimmick, men med tanke på vilken betydelse pitbullhundar haft som imageskapare inom exempelvis hiphop är det här kanske en naturlig utveckling. Dessutom har djur ägnat sig åt musik längre än människan. I en artikel i Illustrerad Vetenskap (#2, 2002) skriver Jan Steffensen att musiken uppstod miljontals år före oss. Men då var det exempelvis fåglar och valar som framförde den. Steffensen citerar också forskare som inte tycker att djur är musikaliska, som ornitologen Eugene Morton. Enligt honom har fåglarnas sång bara ett kommunikationssyfte, det handlar om att "försvara ett revir och locka till sig en partner". Ingen större skillnad mot de flesta rockband, alltså.

Ett problem med de djur som tidigare gjort skivor – främst delfiner och valar – är att de är hippies. Lyckligtvis börjar nu andra nyanser från djurriket att hamna i våra mp3-spelare. Ännu råare än Caninus är Hatebeak, ett death-metalband från Baltimore. De består av Blake, Mark och Waldo – som är en papegoja. Hans demoniska, distade kraxande låter snyggt över gitarrerna i låtar som "Bird seeds of vengeance". Tyvärr kan Waldo inte turnera eftersom han är känslig för kraftiga ljud. Men han tycker om att lyssna på metal på lagom volym. Sedan härmar han det han hör och resultatet är häpnadsväckande. Carcass och Entombed hör till favoriterna, liksom det mesta som producerats av svenske Tomas Skogsberg. På sin hemsida skriver Hatebeak att de "vet vilken sorts metal Waldo gillar eftersom han står på ett ben när han är glad".